

JOZUA DOUGLAS

De jeukpoederfabriek

Tekeningen van Hugo van Look

DE FONTEIN

Hoofdstuk 0

Keesie Kippenkop

Keesie is een dromer.
Hij droomt altijd.
En overal.
En dan bedenkt hij
de gekste dingen.

- Hij denkt aan mummiekoeien.
- Aan een vogel met een apenkont.
- Aan een strontvlieg met een stropdas.
- Aan een giraffe met een superlange baard.
- Of hij denkt: wc-meermin.

Het gaat vanzelf.
Hij kan er niets aan doen.
Zijn gedachten dwalen af.
En dan bedenkt hij weer iets gek.
En heel vaak gaat er dan iets mis.

Hoofdstuk 1

Jeukpoeder

Roetsj!

Met een ruk trekt Keesie het plakband van de doos.
Vandaag helpt hij zijn vader in de feestwinkel.
Zijn rat Wimpie zit op zijn schouder en kijkt mee.
Keesie mag de dozen openmaken.
Het is altijd weer spannend wat erin zit.
Keesies vader verkoopt een heleboel gekke spullen:

- 🔖 **fopdrollen**
- 🔖 **stinkbommen**
- 🔖 **knalduivels**
- 🔖 **nepspinnen**
- 🔖 **scheetkussens**

Deze doos zit vol met snoepzakjes.
Maar dit is geen gewoon snoep.
Het is fopsnoep.
Snoep met gekke smaken:

- ☛ **stinkvoetenpoeder**
- ☛ **snotlolly's**
- ☛ **kotskauwgom**
- ☛ **zeikzuurtjes**
- ☛ **modderdrop**

Er zijn ook lolly's waar je een blauwe tong van krijgt.
En snoepjes waar je scheetjes van laat.
Keesie pakt een zakje met zeepsnoepjes.
Op het kaartje staat een man die een vies gezicht trekt.
Er komen zeepbellen uit zijn mond.
Hoe zou zeep smaken?
Vast niet zo lekker.
Maar als je zeep eet, hoef je nooit je tanden te poetsen.

En je hebt altijd schone poep.

'Zit je weer eens te dromen?' vraagt Gijs.
Keesie kijkt verschrikt op.
Zijn vader staat glimlachend naast hem.
Hij is weer een superheld.
Elke dag kiest hij een ander maf pak.
Gister was hij Kapitein Pannenkoek.
De dag ervoor was hij Kaasman, met een cape van kaas.

Vandaag is hij Scheetman.
'Je bent een dromer, Keesie,' zegt Gijs.
'Maar dat geeft niet.
Je hebt fantasie.
En fantasie is een superkracht.'
Ineens beginnen zijn ogen ondeugend te glinsteren.
'Zullen we een schaalpje met fopsnoep bij de kassa
zetten?'
'Ja!' roept Keesie.

Het winkelbelletje klingelt vrolijk.
Er stapt een vrouw naar binnen.
Ze kijkt boos en loopt driftig op Gijs en Keesie af.
'Kan ik u helpen?' vraagt Gijs.
'Dit jeukpoeder is verschrikkelijk,' zegt de vrouw.
Ze geeft hem een klein glazen flesje met poeder.

Gijs leest het etiket hardop:

JEUK IS LEUK!
DOKTER KRIEBELS
JEUKPOEDER
JEUKT ERGER DAN LUIZEN
EN VLOOIEN!

‘Wat is er mis?’ vraagt Gijs.

‘Dit spul is verschrikkelijk!’ antwoordt de vrouw.

‘Mijn zoon kocht hier dit flesje.

Hij deed de poeder in mijn onderbroek.

En hij strooide het in mijn bed.

Nu heb ik overal pijnlijke plekken.

Moet je kijken.’

De vrouw laat haar armen zien.

Ze zijn knalrood en zitten onder de bulten.

‘Wat vervelend,’ zegt Gijs.

‘En die niespoeder is ook al zo erg,’ zegt de vrouw.

‘Mijn zoon deed het in mijn zakdoek.

Daarna kon ik niet meer stoppen met niezen.

Ik kreeg er een bloedneus van.’

De vrouw geeft hem nog een klein flesje.
Op het etiket staat:

123 HATSJIE!
DOKTER KRIEBELS
NIESPOEDER
EINDELOOS VEEL
NIESPLEZIER!

‘Dat is niet de bedoeling,’ zegt Gijs.

Hij loopt naar de kassa.

‘Het spijt me heel erg,’ zegt hij.

‘U krijgt uw geld terug.

En we zullen die flesjes niet meer verkopen.

Ik stuur alles weer naar de fabriek.’

‘Fijn,’ zegt de vrouw.

Gijs glimlacht.

‘Ik heb nog wat snoepjes voor uw zoon,’ zegt hij.

‘Dat zal hem leren.’

Hij geeft de vrouw een snotlolly en een zeikzuurtje.

Het is Keesies buurmeisje Bibi met haar hond Boef.
Boef draagt een rood vlinderstrikje.
Hij blaft en kwispelt vrolijk met zijn staart.

‘Ga je mee naar de kermis?’ vraagt Bibi.

‘Ik heb geld gekregen van mama.’

Keesie kijkt naar zijn vader.

Gijs krabt aan zijn kin.

‘We moeten nog een hele doos scheetkussens testen,’
zegt hij.

Maar dan verschijnt er een glimlach op zijn gezicht.

‘Ga maar lekker.

Het is tenslotte vakantie.

Die scheetkussens test ik zelf wel.’

Keesie zet Wimpie in zijn rugtas.

Daarna volgt hij Bibi en Boef naar buiten.

Hoofdstuk 2

Geheim

Flats, flats, flats.

Ben loopt op zijn flippers door het riool.
Plonzend stapt hij door het bruine water.
Elke dag zwerft hij door de donkere buizen.
Hij draagt een duikpak en een duikbril.
Op zijn hoofd zit een lampje.
Ben houdt van het riool.
Het is een geheime wereld onder de stad.
Een wereld zonder mensen.
Dat is fijn, want hij is graag alleen.

Woesh.

Uit een kleine buis stroomt water.
Het schuimt en ruikt naar zeep.
Iemand waste zijn handen.
Of zijn voeten of zijn billen.
Ben stapt naar de buis en legt zijn oor ertegen.

Hij heeft superoren.

En die horen alle geluiden uit de huizen.
Hij hoort mensen praten.
Hij hoort ze huilen en lachen.
Hij hoort een vader zingen onder de douche.
Hij hoort een moeder mopperen.
Hij hoort een kind dat de tafels leert.
Een snurkende oma.
Een opa die een mop vertelt.
Ben verzamelt verhalen.
Gekke, grappige, vrolijke, vreemde en spannende verhalen.
Helaas hoort hij de laatste tijd vooral verdrietige verhalen.
Er verdwijnen steeds meer honden.
Ben kent er nu al negen:

1. Koekiemonster, de hond van Lisa.

2. Sultan, de hond van Mo.

3. Sofie van Mila.

4. Dikkie Dik van Wies.

5. Bingo van Lotte.

6. Rambo van Ali.

7. Mops van Sim.

8. Piet van Gerrit.

9. En Bonbon van Elif.

Het is een raadsel waar ze zijn gebleven.
Ben wil weten wat er aan de hand is.
Al weken luistert hij aan de buizen.
Bijna alle huizen ging hij langs.
Hij moet er nog een stuk of twintig.
Maar eerst wil hij een hapje eten.
Uit zijn zak haalt hij een plak peperkoek.
Daarna drinkt hij een slok water uit een flesje.
Tijd om verder te gaan.

Flats, flats, flats.

Bij de volgende buis stopt
hij weer.
Hij legt zijn oor ertegen, sluit
zijn ogen en spitst zijn oren.
Er klinkt een mannenstem.
‘We hebben meer hondenbeestjes
nodig,’ zegt de stem.
Van schrik houdt Ben zijn adem in.
Hooft hij dat goed?
‘Nog meer honden?’ vraagt een vrouw.
‘We hebben er al negen!’

‘Het gaat niet helemaal okidoki,’ zegt de man.

‘Het zit een ietsjepietsje tegen.

En daarom moet ik nog wat meer kriebeltestjes doen.’

‘Maar het begint op te vallen, Norbert,’ zegt de vrouw.

‘Heb jij een beter idee?’ snauwt de stem.

‘Weet jij soms meer van kriebelkunde dan ik?’

‘Nee, dat niet, maar-’

‘De mensen blijven maar mekkeren,’ zegt de man.

‘Ze vinden mijn jeukpoeder te sterk.

Mijn telefoon jengelt de hele dag door.

Knettergek word ik ervan.’

‘Maar straks komt iemand erachter,’ zegt de vrouw.

‘Niemand komt erachter, kriebelkontje.

Als we straks klaar zijn, dan doen we **piefpafpoef**.

Opgeruimd staat netjes.

Zorg jij nou maar voor die hondenbeestjes.

Dan kan ik verder met mijn werk.'

Er klinkt een zucht.

'Oké,' zegt de vrouw.

'Ik doe mijn best.'

Daarna wordt het stil.

Ben doet een stapje naar achteren.

Dat was dokter Kriebel van de jeukpoederfabriek!

Wat een geluk dat hij dit gesprek heeft gehoord.

Nu moet hij snel de politie bellen.

www.defonteinkinderboeken.nl
www.jozuadouglas.com

© 2025 Jozua Douglas

© 2025 Illustraties Hugo van Look

Voor deze uitgave:

© 2025 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Omslagontwerp: Marieke Oele

Grafische verzorging: Jasmijn de Boer

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en data-mining niet toegestaan.

ISBN 978 90 261 7130 7 (e-book 978 90 261 7788 0)

NUR 282